

Arrest

nr. 130 063 van 24 september 2014
in de zaak RvV X / IV

In zake: X - X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Oezbeekse nationaliteit te zijn, op 22 augustus 2014 hebben ingediend tegen de beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 5 augustus 2014.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 8 september 2014 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 24 september 2014.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partijen en hun advocaat B. VAN OVERDIJN loco advocaat C. VAN RISSEGHEM en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U bent Kirgizisch staatsburger van Oezbeekse origine. U werd geboren op 12 februari 1975 in Kara-Suu (provincie Osj, Kirgizië).

U vroeg voor het eerst asiel aan in België op 14 juni 2010. Uw echtgenote, (...) (O.V.X), een Oezbeeks staatsburger van Oezbeekse origine, afkomstig uit Khanabad (Oezbekistan) kwam u in augustus 2012 achterna en vroeg op 13 augustus 2012 eveneens asiel aan in België. Jullie asielaanvraag werd op 19 december 2013 door het CGVS afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat de door jullie aangehaalde problemen met etnische Kirgiezen omwille van uw Oezbeekse origine die u aanhaalde niet geloofwaardig werden beschouwd. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beoordeling op 14 april 2014. U

tekende hiertegen geen cassatieberoep aan bij de Raad van State binnen de hiervoor wettelijk voorziene termijn.

U keerde hierna niet naar uw land van herkomst terug, maar diende op 17 juni 2014 samen met uw echtgenote een tweede asielaanvraag in. U verklaart dat uw problemen nog steeds actueel zijn en dat u in Kirgizië vreest vermoord te worden omwille van uw Oezbeekse origine. Ook verklaart u dat u in de periode van 2010 tot 2013 in België werd achtervolgd door een Russisch sprekende vrouw.

Ter staving van uw tweede asielaanvraag legt u uw Kirgizisch reispaspoort voor, een brief van een Kirgizische mensenrechtenorganisatie waarin melding wordt gemaakt van de problemen die u in uw land van herkomst hebt gekend, en de envelop waarin deze brief werd opgestuurd.

B. Motivering

Na onderzoek van alle stukken aanwezig in uw administratief dossier, dient vastgesteld te worden dat uw asielaanvraag niet in overweging genomen kan worden.

In overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, onderzoekt de commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen in geval van een meervoudige asielaanvraag bij voorrang of er nieuwe elementen aan de orde zijn, of door de asielzoeker zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Bij gebrek aan dergelijke elementen, neemt de commissaris-generaal het asielverzoek niet in overweging.

In voorliggend geval dient te worden benadrukt dat uw eerste asielaanvraag door het CGVS werd afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat de geloofwaardigheid van uw asielrelaas op fundamentele wijze werd ondermijnd, doordat verscheidene flagrante tegenstrijdigheden werden vastgesteld tussen uw verklaringen en de verklaringen van uw echtgenote betreffende kernelementen van uw asielrelaas. Deze beslissing en beoordeling werd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd. U diende geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Bijgevolg resten er u geen beroepsmogelijkheden meer met betrekking tot uw eerste asielaanvraag en staat de beoordeling ervan vast, behoudens voor zover er, wat u betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van de Vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. In onderhavige tweede asielaanvraag is dergelijk element echter niet in uw dossier voorhanden.

Uit uw verklaring voor de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat u uw huidige asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet. Zo verklaart u dat u nog steeds niet kan terugkeren naar uw land van herkomst omwille van uw problemen en u vreest bij een terugkeer vermoord te worden (Gehoorverslag DVZ 2e AA, rubriek 15). Er moet echter worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd. Het gegeven dat u naar aanleiding van uw huidige aanvraag louter verklaringen aanhaalt die volledig verwijzen naar iets dat op geen enkele wijze als aangetoond wordt beschouwd, wijzigt hier niets aan en is op zich niet van aard om afbreuk te doen aan de vastgestelde ongeloofwaardigheid.

Aangaande de brief van de mensenrechtenorganisatie "Gerechtigheid – waarheid" die u in het kader van uw huidige asielaanvraag neerlegt en waarmee u uw verklaringen dat u in Kirgizië ernstige problemen hebt gekend omwille van uw Oezbeekse origine wilt staven, zij vooreerst opgemerkt dat de vermeldingen in deze brief omtrent uw persoonlijke problemen in Kirgizië louter gebaseerd blijken te zijn op uw eigen verklaringen, aangezien zowel uit de brief als uit uw eigen verklaringen kan worden afgeleid dat u een brief naar deze organisatie hebt geschreven in verband met de problemen die u in Kirgizië kende (Gehoorverslag DVZ, rubriek 17). Bovendien werden enkele flagrante tegenstrijdigheden vastgesteld tussen uw eerdere verklaringen met betrekking tot uw persoonlijke problemen en de inhoud vvat deze brief. In de brief wordt immers melding gemaakt van uw onwettige arrestatie op de markt door de medewerkers van de politie, waarbij van u geld werd geëist dat u niet kon betalen. Er wordt ook geschreven dat u zich, nadat u op 15 mei 2010 door onbekenden was geslagen, tot de politie hebt gericht, naar aanleiding waarvan u op 22 mei opnieuw werd geslagen, en dat uw huis daardoor op 30 mei in brand werd gestoken. Er moet echter worden onderstreept dat u in het kader van uw eerste asielaanvraag nooit hebt verklaard dat u door de Kirgizische ordediensten werd gearresteerd. U verklaarde toen louter dat u problemen kende met andere handelaars van Kirgizische afkomst (CGVS 1e AA, p.12) en u zei bovendien expliciet dat u geen problemen hebt met de autoriteiten in uw herkomstland (CGVS 1e AA, p.15). Ook de verklaring dat u zich tot de politie zou hebben gericht om uw problemen aan te klagen, komt niet overeen met uw eerdere verklaringen. Toen u in het kader van uw vorige asielaanvraag immers werd gevraagd of u ooit een klacht hebt ingediend omwille van wat u was overkomen, antwoordde u ontkennend (CGVS 1e AA, p.12). Door deze

bovenstaande tegenstrijdigheden, kan geen enkele objectieve bewijswaarde aan dit document worden toegekend, integendeel, het bedrieglijk karakter van uw verklaringen wordt hierdoor nogmaals bevestigd.

Daarnaast haalt u in het kader van uw huidige aanvraag aan dat u in de periode van 2010 tot 2013 in België achtervolgd werd door een Russischsprekende vrouw. U verklaart dat u haar in Brussel, Brugge, Wervik en na uw verhuis naar Kortrijk hebt gezien, maar dat u haar nooit hebt aangesproken (Gehoorverslag DVZ 2e AA, rubriek 15). Aangezien u, noch uw echtgenote, ooit eerder melding maakte van deze Russischsprekende vrouw, laat staat dat jullie omwille van haar problemen zouden kennen, kan dit echter niet als nieuw element worden beschouwd dat de kans aanzienlijk vergroot dat jullie voor internationale bescherming in aanmerking komen. Bovendien haalt u zelf ook nu op geen enkel moment aan dat u een vrees voor vervolging ten overstaan van uw land van herkomst, Kirgizië, zou moeten koesteren, omwille van deze Russischsprekende vrouw, die u verschillende keren hebt gezien, maar met wie u, aldus uw verklaringen, nooit een woord hebt gewisseld.

Voorts legt u in het kader van onderhavige tweede asielaanvraag uw Kirgizisch reispaspoort neer, waarover u bij uw eerste asielaanvraag verklaarde dat u het was kwijtgeraakt (CGVS 1e AA, p.8). U verklaart dat u uw reispaspoort bij uw eerste asielaanvraag niet durfde te tonen, omdat u bang was en niet beter wist. Er moet echter worden opgemerkt dat dit reispaspoort louter informatie bevat over uw identiteit en over het moment en de wijze waarop u uw land van herkomst hebt verlaten. Zo blijkt hieruit dat u de Schengenzone legaal, met een Litouws Schengenvisum, geldig van 7 juni 2010 tot 7 juli 2010, bent binnengekomen. Dit document geeft echter geen bijkomende informatie over uw terugkeervrees, waardoor dit document geenszins van die aard is dat het de bovenstaande conclusies en de eerdere vaststellingen van een ongeloofwaardig asielrelaas in de positieve zin kan ombuigen.

Wat de envelop die u neerlegde betreft, moet worden genoteerd dat dit document enkel aantoonde dat u in België post uit Kirgizië hebt ontvangen. Dit verandert echter evenmin iets aan de beoordeling in het kader van uw vorige en huidige asielaanvraag.

Waar u in het kader van uw huidige asielaanvraag ten slotte verklaart dat u bij een terugkeer (louter) omwille van uw etnisch Oezbeekse origine vermoord zou kunnen worden en herhaalt dat Oezbeken in Kirgizië gediscrimineerd en vervolgd worden (Gehoorverslag DVZ 2e AA, rubriek 18), zij benadrukt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan reeds in het kader van uw vorige aanvraag een kopie bij uw administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat de grootschalige interetnische clashes tussen Kirgiezen en Oezbeken in de steden Osj en Djalalabad in juni 2010, weinig gevolgen hebben gekend in de stad Kara-Suu (provincie Osj), waar u vandaan komt. Hoewel in het algemeen in Kirgizië een nationalistisch gevoel leeft, wat op individueel niveau kan uitmonden in daden van vervolging, zoals een vechtpartij tussen Kirgiezen en Oezbeken naar aanleiding van een discussie in het kader van een worstelcompetitie in een sportzaal van een school in Kara-Suu op 25 december 2011, heeft dit niet geleid, noch leidt dit actueel tot systematisch, aanhoudend of grootschalig geweld ten aanzien van Oezbeken in Kara-Suu. Daarom kunnen uw loutere Oezbeekse origine en herkomst uit Kirgizië op zich niet volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.

Gelet op voorgaande, brengt u geen nieuwe elementen aan die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt. Evenmin beschikt het CGVS over dergelijke elementen.

Bij gebrek aan nieuwe elementen die de kans aanzienlijk groter maken dat de asielzoeker voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt, moet de commissaris-generaal, in overeenstemming met artikel 57/6/2, eerste lid van de Vreemdelingenwet, op een met redenen omklede wijze oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

Het CGVS merkt hierbij op dat het in het kader van de haar op grond van de Vreemdelingenwet toegekende bevoegdheid uitsluitend uitspraak doet over de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of over de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus. Bij het beoordelen of een verwijderingsmaatregel naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel is de bevoegdheid van het CGVS bijgevolg beperkt tot een onderzoek van de elementen die verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Uit het geheel van bovenstaande vaststellingen blijkt dat er geen nieuwe elementen aan de orde zijn of door u zijn voorgelegd, die de kans aanzienlijk groter maken dat u voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 in aanmerking komt.

Rekening houdend met alle relevante feiten in verband met uw land van herkomst, met alle door u afgelegde verklaringen en de door u overgelegde stukken dient besloten te worden dat er actueel

geen elementen voorhanden zijn die er op wijzen dat een terugkeerbesluit naar uw land van herkomst een schending uitmaakt van het non-refoulementbeginsel.

Wat de door u aangehaalde elementen betreft die geen verband houden met de criteria bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, dient opgemerkt te worden dat het CGVS niet bevoegd is om na te gaan of voornoemde elementen doen blijken dat er ernstige en zwaarwichtige gronden aanwezig zijn om aan te nemen dat u in het land waarnaar u zal worden teruggeleid, een ernstig en reëel risico loopt te worden blootgesteld aan een onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Deze bevoegdheid behoort toe aan de Dienst Vreemdelingenzaken die de taak heeft om de verenigbaarheid van een mogelijke verwijderingsmaatregel met het non-refoulementbeginsel te onderzoeken. Bijgevolg is het CGVS niet in staat te oordelen of een terugkeerbesluit niet leidt tot direct of indirect refoulement.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat uw asielaanvraag niet in overweging kan worden genomen in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet.

Uw aandacht wordt gevestigd op het feit dat tegen deze beslissing een schorsend beroep kan worden ingediend overeenkomstig artikel 39/70, 1e lid van de Vreemdelingenwet.

Dit beroep dient te worden ingediend binnen een termijn van 15 dagen na de kennisgeving van de beslissing overeenkomstig artikel 39/57, § 1, 2e lid, 3° van de Vreemdelingenwet.”

“A. Feitenrelaas

U bent een Oezbeeks staatsburger van Oezbeekse origine. U werd geboren op 28 september 1982 in Khanabad (voormalig Sovetabad, Oezbekistan).

U vroeg voor het eerst asiel aan in België op 13 augustus 2012. Uw echtgenoot, (...) (O.V.6.642.169), was reeds eerder in België aangekomen en had op 14 juni 2010 al asiel aangevraagd bij de Belgische autoriteiten. Jullie asielaanvraag werd op 19 december 2013 door het CGVS afgesloten met een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus, omdat de problemen omwille van jullie Oezbeekse origine die jullie aanhaalden niet geloofwaardig werden beschouwd. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigde deze beoordeling op 14 april 2014. U tekende hiertegen geen cassatieberoep aan bij de Raad van State binnen de hiervoor wettelijk voorziene termijn.

U keerde hierna niet naar uw land van herkomst terug, maar diende op 17 juni 2014 samen met uw echtgenoot een tweede asielaanvraag in. U verklaart dat uw problemen nog steeds actueel zijn en vreest ernstige problemen in Kirgizië, omwille van de Oezbeekse origine van u en uw gezin.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uw huidige tweede asielaanvraag op dezelfde motieven baseert als diegene die werden aangehaald door uw man, (...) (DVZ Gehoorverslag 2e AA, rubriek 15,19). In het kader van de tweede asielaanvraag van uw man werd een beslissing tot weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag genomen. Bijgevolg kan ook wat u betreft niet besloten dat er nieuwe elementen aanwezig zijn in de zin van artikel 57/6/2 van de Vreemdelingenwet, die de kans minstens aanzienlijk vergroten dat u voor internationale bescherming in aanmerking komt. De hierboven vermelde beslissing betreffende de tweede asielaanvraag van uw man bevat de volgende motieven:

“(…)”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoekers voeren in een enig middel de schending aan van het beginsel van behoorlijk bestuur, van de artikelen 1 tot 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, van de manifeste appreciatiefout, van de schending van de artikelen 62, 48/3 en 48/4, en 57/6/2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet).

2.2. Huidig beroep werd ingesteld tegen een beslissing van weigering van inoverwegingname van een meervoudige asielaanvraag, genomen op 18 augustus 2014 in toepassing van 57/6/2 van de vreemdelingenwet.

Voor wat betreft de feiten aan de basis van verzoekers eerste asielaanvraag oordeelde de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen: “Uit uw verklaring voor de Dienst Vreemdelingenzaken blijkt dat u uw huidige asielaanvraag steunt op dezelfde motieven die u naar aanleiding van uw vorige asielaanvraag hebt uiteengezet. Zo verklaart u dat u nog steeds niet kan terugkeren naar uw land van

herkomst omwille van uw problemen en u vreest bij een terugkeer vermoord te worden (Gehoorverslag DVZ 2e AA, rubriek 15). Er moet echter worden beklemtoond dat uw vorige aanvraag door het CGVS werd afgewezen wegens een fundamenteel gebrek aan geloofwaardigheid en deze motieven door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werden bevestigd.”

2.3. In haar beslissing heeft de verwerende partij met recht kunnen besluiten dat onderhavige asielaanvragen geen nieuwe elementen bevatten die de kans aanzienlijk groter maakt dat de asielzoekers voor erkenning als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet in aanmerking komen. De motieven van de bestreden beslissing vinden steun in het administratief dossier en zijn deugdelijk.

Aan de basis van zijn tweede asielaanvraag herneemt verzoeker immers dezelfde elementen die hij reeds bij zijn eerste asielaanvraag had aangebracht. De eerste asielaanvraag van verzoeker werd ongeloofwaardig bevonden. Deze beslissing en beoordeling werden door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen bevestigd in zijn arrest 122.444 van 14 april 2014.

Verzoekers dienden hiertegen geen cassatieberoep in bij de Raad van State. Gelet op het feit dat de desbetreffende beslissing niet binnen de wettelijk bepaalde termijn werd aangevochten of een beroep ertegen werd verworpen, moet deze als vaststaand worden beschouwd.

2.4. Eens hij een beslissing over een bepaalde asielaanvraag heeft genomen, heeft de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, wat die aanvraag betreft, zijn rechtsmacht uitgeput (RvS 19 juli 2011, nr. 214.704). Hij mag derhalve, zonder het principe van het gewijsde van een rechterlijke uitspraak te schenden, niet opnieuw uitspraak doen over elementen die reeds in beslissingen met betrekking tot eerdere asielaanvragen werden beoordeeld en die als vaststaand moeten worden beschouwd, behoudens voor zover er, wat verzoeker betreft, kan worden vastgesteld dat er een nieuw element aanwezig is in de zin van artikel 57/6/2 van de vreemdelingenwet, dat de kans minstens aanzienlijk vergroot dat verzoeker voor internationale bescherming in aanmerking komt. Ter staving van zijn nieuwe asielaanvraag legt verzoeker volgende nieuwe elementen voor: (i) een Kirgizische reispaspoort, (ii) een brief van een Kirgizische mensenrechtenorganisatie waarin melding wordt gemaakt van de problemen die verzoeker in zijn land van herkomst heeft gekend, en (iii) de enveloppe waarin deze brief werd opgestuurd. Verzoeker wijst tevens op de etnische conflictsituatie in zijn land van herkomst.

2.5. De bestreden beslissing stelde met betrekking tot de brief van een Kirgizische mensenrechtenorganisatie vast dat deze gesolliciteerd werd door verzoeker en dat de inhoud van de brief bovendien niet strookte met verzoekers verklaringen. In zijn verzoekschrift komt verzoeker niet verder dan de bewering dat hij bij zijn aankomst in België niet durfde uitleggen dat hij ook problemen had met politieagenten omdat hij bang was dat zijn nationale autoriteiten zich op zijn familie zouden wreken zodat hij er bijgevolg liever niet over praatte tijdens zijn eerste asielaanvraag. Een dergelijk verweer is niet ernstig. Voor iedere vorm van internationale bescherming is de verzoeker immers gehouden tot de plicht tot medewerking. Deze dient ter staving van zijn verzoek zo spoedig mogelijk alle nuttige elementen noodzakelijk voor de beoordeling van zijn verzoek in te dienen. Deze elementen behelzen onder meer de verklaringen van de verzoeker alsook alle documenten van verzoeker en die van relevante familieleden met betrekking tot identiteit, nationaliteit, landen en plaatsen van eerder verblijf, eerdere asielverzoeken, reisroutes en reisdocumenten. De medewerkingsplicht houdt in de eerste plaats in dat verzoeker van bij de aanvang van de asielprocedure een waarheidsgetrouw relaas brengt (richtlijnconforme interpretatie van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet met artikel 4 lid 1, 2 en 3 van de richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004). Dat verzoeker uit angst voor zijn autoriteiten bij zijn eerste asielaanvraag niet de waarheid heeft verteld kan *in casu* dan ook niet worden aanvaard.

Met betrekking tot de vermeende achtervolging van verzoekers door in Russische vrouw in België stelde de bestreden beslissing: *“Daarnaast haalt u in het kader van uw huidige aanvraag aan dat u in de periode van 2010 tot 2013 in België achtervolgd werd door een Russischsprekende vrouw. U verklaart dat u haar in Brussel, Brugge, Wervik en na uw verhuis naar Kortrijk hebt gezien, maar dat u haar nooit hebt aangesproken (Gehoorverslag DVZ 2e AA, rubriek 15). Aangezien u, noch uw echtgenote, ooit eerder melding maakte van deze Russischsprekende vrouw, laat staat dat jullie omwille van haar problemen zouden kennen, kan dit echter niet als nieuw element worden beschouwd dat de kans aanzienlijk vergroot dat jullie voor internationale bescherming in aanmerking komen. Bovendien haalt u zelf ook nu op geen enkel moment aan dat u een vrees voor vervolging ten overstaan van uw land van*

herkomst, Kirgizië, zou moeten koesteren, omwille van deze Russischspreekende vrouw, die u verschillende keren hebt gezien, maar met wie u, aldus uw verklaringen, nooit een woord hebt gewisseld.” Verzoekers bewering dat men hen geen enkele vraag over deze vrouw heeft gesteld doet hieraan geen afbreuk, gelet op de medewerkingsplicht die op verzoekers rusten.

Verzoeker beperkt zich tot de bewering dat de nieuwe stukken die de verzoekende partij ter rechtvaardiging van haar nieuwe asielaanvraag inroept niet naar behoren werden onderzocht aangezien de stukken niet volledig werden vertaald. Ter illustratie brengt verzoeker stuk nr. 3 bij waaruit moet blijken dat de lengte van de tekst van de vertaling slechts een halve pagina bedraagt terwijl de lengte van het stuk vier en een halve pagina bedraagt. Verzoeker is daarom van mening dat het dossier onvolledig is en de bestreden beslissing dient vernietigd te worden.

Het reispaspoort en de enveloppe die verzoekers ten slotte nog neerleggen doen aan het voorgaande geen afbreuk aangezien deze stukken niets wezenlijks bijbrengen met betrekking tot de eigenlijke asielaanvraag van verzoekers.

Voor wat betreft de etnische conflictsituatie oordeelde de bestreden beslissing met recht: *“Waar u in het kader van uw huidige asielaanvraag ten slotte verklaart dat u bij een terugkeer (louter) omwille van uw etnisch Oezbeekse origine vermoord zou kunnen worden en herhaalt dat Oezbeken in Kirgizië gediscrimineerd en vervolgd worden (Gehoorverslag DVZ 2e AA, rubriek 18), zij benadrukt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan reeds in het kader van uw vorige aanvraag een kopie bij uw administratieve dossier werd gevoegd, blijkt dat de grootschalige interetnische clashes tussen Kirgiezen en Oezbeken in de steden Osj en Djalalabad in juni 2010, weinig gevolgen hebben gekend in de stad Kara-Suu (provincie Osj), waar u vandaan komt. Hoewel in het algemeen in Kirgizië een nationalistisch gevoel leeft, wat op individueel niveau kan uitmonden in daden van vervolging, zoals een vechtpartij tussen Kirgiezen en Oezbeken naar aanleiding van een discussie in het kader van een worstelcompetitie in een sportzaal van een school in Kara-Suu op 25 december 2011, heeft dit niet geleid, noch leidt dit actueel tot systematisch, aanhoudend of grootschalig geweld ten aanzien van Oezbeken in Kara-Suu. Daarom kunnen uw loutere Oezbeekse origine en herkomst uit Kirgizië op zich niet volstaan om te besluiten tot het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op ernstige schade zoals beschreven in de definitie van de subsidiaire bescherming.”*

Verzoeker brengt bij zijn verzoekschrift geen objectieve informatie bij waaruit blijkt dat de beoordeling van de commissaris-generaal, die op objectieve informatie berust en is toegevoegd aan het administratief dossier, onjuist zou zijn. De door verzoeker ter terechtzitting neergelegde artikels met Engelse vertaling doen aan hetgeen voorafgaat evenmin afbreuk. Het betreft immers artikels over de algemene situatie waarin verzoekers niet worden betrokken.

Waar verzoekers tenslotte betogen dat de beslissing dient vernietigd te worden omdat verzoekers echtgenote in het Russisch werd ondervraagd terwijl zij had gepreciseerd dat zij zich beter uitte in de Oezbeekse taal, kan worden vastgesteld dat verzoekster bij de Dienst Vreemdelingenzaken naar aanleiding van haar tweede asielaanvraag uitdrukkelijk verklaarde dat zij de Russische taal machtig is en deze voldoende beheerst om de problemen die geleid hebben tot haar vlucht te verwoorden en hierover vragen te beantwoorden (verklaring 16 juli 2014, nr. 2). Ten overvloede blijkt uit verzoeksters verklaringen dat zij geen eigen asielmotieven inriep doch zich volledig steunde op de elementen aan de basis van de asielaanvraag van haar echtgenoot.

2.6. Uit wat voorafgaat blijkt niet dat verzoekers in geval van een terugkeer naar hun land een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade moeten ondergaan. Deze vaststellingen volstaan om de overige in het verzoekschrift aangevoerde argumenten niet verder te onderzoeken, aangezien zo'n onderzoek niet tot een ander besluit over de gegrondheid van de asielaanvraag kan leiden. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop. De Raad onderwerpt de zaak aan een volledig nieuw onderzoek en wijst een arrest dat in de plaats komt van de bestreden beslissing waardoor een onderzoek naar de aangevoerde schendingen in de middelen opgeworpen in het verzoekschrift niet langer relevant zijn.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vierentwintig september tweeduizend veertien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER